

RESSÒ *de* MONTBAU

El piojo verde, la penúltima epidèmia *Neus Moyano* — 50 Aniversari de la Coral Sant Jeroni *Maria Pañellas i Pérez* — L'experiència del teatre social *Núria Planchart* — Si em perdo busqueu-me a... Trepitjant sorra a dos minuts de casa *Joaquim Gutiérrez i Jordi Cuxart* — Ajuda a les famílies de Montbau *Neus Moyano* — Pla de barris de Barcelona. La importància de ser-hi *Cristina Puigdomènech* — Zapa Ràpid, una història de resiliència i comerç de proximitat *Esther Aguilar* — Valoració del primer trimestre als centres educatius de Montbau *Aina Garcia* — La participació en cultura *Aleix Porta Alonso*

RESSÒ DE MONTBAU

Revista independent
d'Horta Guinardó

Número 10

Any 5 Època IV

Octubre 2021

EQUIP DE REDACCIÓ

Marta Corella

Neus Moyano

Núria Planchart

Anna Román

Narcís Serrats

COORDINACIÓ

Neus Moyano i Marta Corella

COL·LABORADORS HABITUALS

Associació de Veïns

Fernando Marzá: Arquitectura

Aleix Porta: Fotografia

EDICIÓ I CORRECCIÓ

Marta Hernández Pibernat

DIRECCIÓ D'ART IDISSENY GRÀFIC

Clara Gràcia Closa

Narcís Serrats Mata

IMPRESSIÓ

DBcoop, sccl

PUBLICITAT I ESPONSORITZACIÓ

Narcís Serrats

639 77 13 62

associacioveïnsmontbau@hotmail.com

CARTES DELS LECTORS

Si voleu col·laborar en la revista, fer-nos arribar comentaris, queixes, fotos anònimes o curioses del barri, etc., us podeu posar en contacte amb nosaltres mitjançant l'adreça de correu electrònic

info@ressomontbau.cat

i el telèfon de l'Associació de Veïns,

639 77 13 26

DISTRIBUCIÓ DE LA REVISTA

La revista es distribueix gratuïtament a casa vostra. A més a més la podeu trobar a la Biblioteca Albert Pérez i Baró, al Local Social i a la Sala Polivalent de Montbau.

NOTA DE LA REDACCIÓ

La responsabilitat dels articles i les opinions publicats correspon de manera única i exclusiva als seus autors.

DIPÒSIT LEGAL

B-18795-2017

ISSN

2565-1706

TELÈFONS D'INTERÈS

Associació de Veïns 93 428 29 34

CAP Sant Rafael 93 428 95 41

Farmàcia Esplanada 93 428 27 29

Farmàcia Esquerrà 93 428 39 95

Farmàcia Ortopèdia Montbau 93 428 01 94

PORTADA

Clara Gràcia Closa, 2020.

Ajuntament de
Barcelona

Districte
d'Horta-Guinardó

DONEM LA BENVINGUDA AL 2021

Per fi... Que llarg que s'ha fet el camí!

Quines ganes teníem d'encetar aquest any nou; a diferència del que acostumàvem a fer altres anys, no l'hem farcit de grans projectes ni propòsits. De moment hem deixat la majoria dels fulls del calendari en blanc, però hi dipositem, amb una gran il·lusió, l'esperança de poder tornar a una vida en què la paraula «pandèmia» formi part del passat. Una vida en què puguem mirar el futur amb optimisme mentre intentem curar les ferides que ens han deixat aquests últims mesos, sense oblidar les lliçons importants que hem après mentre veïem passar la vida amagats darrere una mascareta i a un metre i mig de distància dels nostres éssers estimats.

L'any 2020 quedarà, doncs, gravat per sempre més a la nostra memòria; és un any que sens dubte marcarà un abans i un després en les nostres vides. I també és l'any que, sense que ens en adonéssim i sense haver-ho pogut celebrar com el barri es mereix, Montbau haurà arribat als seixanta anys d'història.

Situat en un entorn inigualable a la ciutat de Barcelona, que li confereix un petit aire de poble independent, el nostre barri és únic, i així és com ho sentim els veïns i veïnes que formem part de la seva comunitat. La història del barri està carregada de lluita social, d'entusiasme cultural i d'associacionisme, que són els trets que conformen tant l'ADN del barri com el dels seus habitants, gràcies al qual sentim un profund sentiment de pertinença i d'orgull.

Des d'aquell llunyà 11 de juny del 1960 ja han passat sis dècades, al llarg de les quals Montbau s'ha anat transformant. Durant aquests anys hem estat testimonis de com el barri s'ha adaptat a les necessitats dels veïns i les veïnes i ha intentat posar-se constantment al dia per seguir oferint a la seva població, la més envellida de Barcelona, la qualitat de vida que es mereix.

Montbau és caràcter i personalitat; el nostre esperit lluitador i reivindicatiu és la nostra marca identitària. Nostres van ser les reivindicacions perquè els joves del barri tinguessin accés a una educació pública de proximitat i per comptar amb una biblioteca que ens permetés gaudir del dret a la cultura, nostres van ser les lluites per aconseguir que una parada de metro arribés fins al barri i ens connectés de manera fàcil i ràpida amb la resta de la ciutat, nosaltres vam ser els protagonistes dels talls setmanals de la ronda per demostrar el nostre rebuig més ferm i contundent a la narcosala, i també són els nostres veïns i veïnes els que omplen els consells de barri per exigir la cobertura de la ronda de Dalt, entre altres reivindicacions.

Tot i que en l'actualitat vivim, probablement, una de les èpoques més dures i complicades de les nostres vides, no és moment d'abaixar els braços. Més que mai hem de fer-nos costat, fer pinya, cridar més fort i fer-nos sentir. Ens hem quedat fora del pla de barris, el nostre CAP ja no compta amb pediatres, les escales mecàniques han desaparegut dels fulls de ruta dels nostres polítics, ja no es parla del Casal de Gent Gran i un llarg etcètera. En aquests seixanta anys s'ha fet feina, molta feina, però encara en queda molta per fer. Sobretot perquè aquells que al seu dia van lluitar incansablement perquè el nostre barri fos un lloc per viure-hi amb tranquil·litat i dignament, ara puguin gaudir-ne com es mereixen.

Montbau ha de seguir alçant la veu perquè, quan finalment puguem celebrar els seus seixanta anys d'història, ho fem orgullosos de tot el que hem aconseguit i amb el ferm sentiment que el que ens proposem, ho aconseguirem.

CARRER ARQUITECTURA

Aquesta secció parla de la història, l'arquitectura del barri i del seu patrimoni.

06.

*El piojo verde,
la penúltima epidèmia
per Neus Moyano*

CARRER POESIA

Aquí incorporem tots aquells projectes artístics i poètics que es desenvolupen al barri o pels seus habitants.

12.

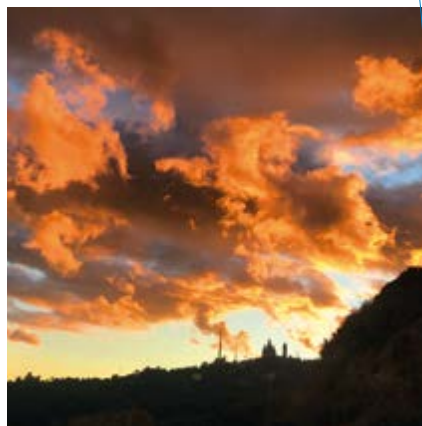
*50è Aniversari de
la Coral Sant Jeroni
per Maria Pañellas i Pérez*

18.

*L'experiència del
teatre social
per Núria Planchart*

20.

*Si em perdo busqueu-me a...
Trepitjant sorra a
dos minuts de casa,
per Joaquim Gutiérrez
i Jordi Cuxart*

fe d'errates En el número anterior, pàgina 10, ha de dir que l'Eduard Castell Fanero va ser el que va organitzar la Trobada d'Esbarts Infantils a Montbau i no l'Eduard Castell Miró, tal com ha quedat escrit per error.

CARRER HARMONIA

*Propostes relacionades
amb la gent del barri, les
seves botigues i oficis.*

24.

Ajuda a les famílies de
Montbau
per Neus Moyano

26.

Pla de barris de Barcelona.
La importància de ser-hi
per Cristina Puigdomènech

30.

Zapa Ràpid, una història de
resiliència i comerç
de proximitat
per Esther Aguilar

34.

Notícies de les
escoles del barri
per Aina Garcia

36.

AGENDA D'HIVERN

*Trobareu la programació del
trimestre.*

38.

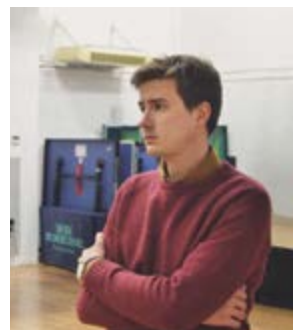
NOTÍCIES

*Aquí trobareu totes les
novetats més importants i
els esdeveniments que hi han
succeït darrerament al barri,
per Marta Corella*

42.

BÚSTIA OBERTA

*Donem veu als nostres lectors a
què expressin les seves opinions.*

La participació en cultura
per Aleix Porta Alonso

Entre els anys 1941 i 1943 Barcelona va patir una epidèmia de tifus exantemàtic causada per un poll que va rebre el nom de *piojo verde* (poll verd). Els símptomes eren semblants als de la grip, però podia comportar deliris i pèrdua de consciència, i fins i tot provocar la mort. Les causes cal buscar-les en el gran nombre de captaires, persones sense llar a causa de la guerra, i en les condicions de desnutrició i falta d'higiene que va provocar la guerra mateixa, de la qual els responsables eren els guanyadors. El Pavelló de Llevant, avui Facultat de Pedagogia de la UB, va albergar primer un camp de concentració i poc després, com a conseqüència d'aquesta epidèmia, un asil de pobres de solemnitat.

El governador civil de Barcelona durant la immediata postguerra, Antonio de Correa y Veglison, va tenir una funció primordial en la repressió de la mendicitat, més com un càstig als vençuts que no com una autèntica solució al problema epidemiològic. Correa va habilitar dos asils de pobres, les condicions higièniques i de vida dels quals eren molt dures i no contribuïen a lluitar contra el *piojo verde*, ans al contrari, molts dels casos registrats a l'Hospital d'Infecciosos, avui Hospital del Mar, provenien d'aquests pavellons fantasma que gestionava la «Delegación para la Represión de la Mendicidad».

Aquest conte és de ficció, però està basat en uns fets reals relatats per la premsa l'1 d'agost del 1942: la primera comunitat de quaranta nens, fills dels captaires asilats al Pavelló d'Horta.

ARQUITECTURA

CARRER

*Imatges per
ARXIU GENERAL DE LA
DIPUTACIÓ DE BARCELONA
(AGDB), ARXIU FOTOGRÀFIC
DE BARCELONA (AFB), ARXIU
NACIONAL DE CATALUNYA
(ANC), ARXIU PARTICULAR
JUST HINIESTROSA*

EL PIOJO VERDE, LA PENÚLTIMA EPIDÈMIA

*Text per
NEÚS MOYANO*

*Treballadors de la Casa de Caritat en un magatzem dels
matalassos, cap als anys 40. Foto Arxiu Just Hiniestrosa*

El senyor Correa es retardava. El governador civil de Barcelona, Antonio de Correa y Veglison, era un personatge molt vanitós, un *camisa vieja* de la Falange. Havia fet la guerra com a oficial d'enginyers al costat de Franco. Amb la mirada altiva i un mig somriure a la boca, havia après que la seva sola imatge produïa terror i explotava aquesta condició.

A les fotografies que li feia el seu reporter oficial, Carlos Pérez de Rozas, de la famosa nissaga de fotoperiodistes, procurava explotar-hi la seva imatge d'autoritat: hi sortia amb les mans plegades a l'esquena, o bé lluint el bastó de comandament que duïa a tot arreu, i sempre amb l'uniforme de la Falange, una organització que va tenir funcions paramilitars durant la repressió de la postguerra. El reporter el seguia a tot arreu, com un gos pigall. El governador dominava la premsa i la propaganda, com a admirador reconegut que era del nazisme alemany i el feixisme italià que també dominaven aquests mitjans

Les senyores que assistien a la reunió s'impacientaven. No estaven acostumades que se les fes esperar. Pertanyien a dues famílies poderoses de Barcelona, els senyors de Gallart i els marquesos d'Alfarràs. Els Gallart posseïen un palau al peu de Collserola que avui porta el nom de Parc de les Hores i que comptava amb uns jardins immensos, cavallerisses i pistes de tennis. La fortuna l'havia fet la família

Els sistema repressiu de la mendicitat que va organitzar el governador civil amb l'excusa del *piojo verde* va perdurar en la repressió de la immigració als anys 60

de Josep Gallart i Forgas amb la canya de sucre a Puerto Rico. D'aquí que al jardí s'hi poguessin veure unes palmeres exòtiques que recordaven l'origen dels diners dels Gallart i que en l'actualitat encara hi són.

La propietat dels Gallart limitava amb la del marquès d'Alfarràs, Joan Antoni Desvalls, que avui és el parc del Laberint. Els marquesos d'Alfarràs eren una antiga nissaga d'aristòcrates a qui els Gallart envejava i amb els quals competien per la bellesa dels jardins. El del Laberint, deien, era el jardí més bonic i més antic de Barcelona, i per a alguns encara ho és ara.

Les senyores, totes de categoria, s'esperaven a la porta de la capella amb les seves mantellines espanyoles. Però el governador vanitós, un home ocupat, es feia esperar.

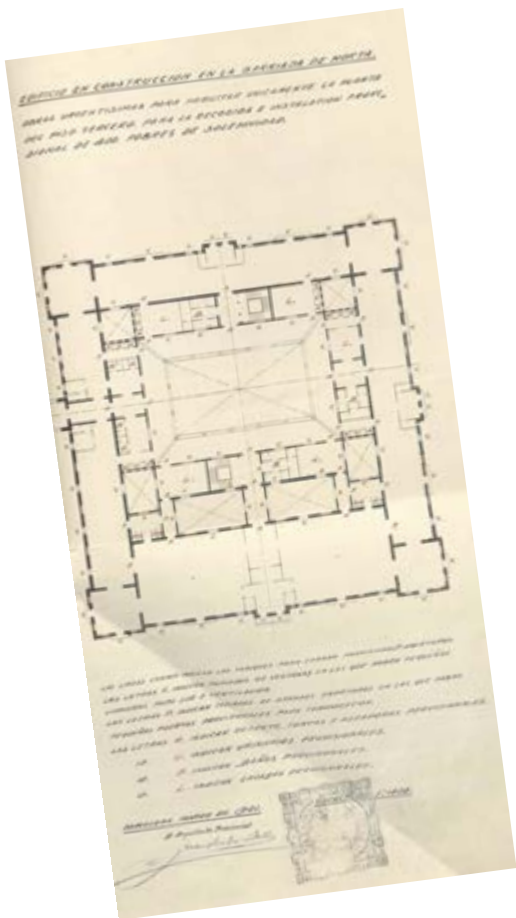
En efecte, el governador havia hagut de lidiar amb la manca de subministrament de queviures a Barcelona i amb una terrible plaga de polls, el temut *piojo verde*,

Antonio de Correa y Veglison, governador civil de Barcelona (a la dreta de la imatge, amb el bastó de comandament), en una recepció a José Antonio Girón (al centre), el 1941. Foto: Carlos Pérez de Rozas / AFB

CARRER

Plànol del projecte d'habilitació del Pavelló de Llevant per albergar-hi els pobres mendicants, 1941. Imatge: AGDB

Pavelló de Llevant de la Casa de Caritat, que avui pertany a les Llars Mundet i a la Universitat de Barcelona. Foto: AGDB

ARQUITECTURA

que s'havia estès per la ciutat i hi havia provocat una epidèmia de tifus exantemàtic. La plaga s'havia escampat a causa de les terribles condicions higièniques de la postguerra i pel desplaçament de milers de persones. Les declaracions a la premsa del mateix Correa y Veglison deixaven clar qui era el boc expiatori d'aquella epidèmia.

Així, a La Vanguardia Española del 15 de febrer del 1942 hi trobem aquestes afirmacions del governador civil: «Los años rojos, con su cochambre y su podredumbre horrendas, dejaron en nuestra ciudad un sedimento de suciedad lamentable. Las dificultades originadas después por los motivos de todos conocidos han contribuido a rebajar el tono de pulcritud de nuestras masas populares. El aumento de

la mendicidad, que en muchos casos no es sino un lucrativo negocio, secuela también de los años marxistas, complica y rebaja el panorama urbano, convirtiéndolo en verdaderamente favorable a la generación de enfermedades infecciosas».

Es tractava d'aïllar els grups de captaires perquè les autoritats poguessin actuar per expulsar-los i concentrar-los. Al Pavelló de Romania, un dels recintes de l'Exposició Universal del 29, i després al Pavelló de Llevant o Pavelló d'Horta de la Casa de Caritat, que la Diputació havia fet habilitar per a aquest fi, s'hi van concentrar milers de pobres retirats dels carrers.

La Maria recordava, seixanta anys després, que tots els nens portaven un collar amb una bosseta de càmfora penjada al coll per espantar els paràsits. Quan podien, perquè el sabó també escassejava, les seves mares els rentaven els cabells i els pentinaven amb molta cura per evitar el temible *piojo verde*.

Tot i que la Maria tenia uns cabells hirsuts i tan rebels com ella mateixa, la mare havia evitat tallar-los-hi, tal com, per altra banda, era habitual que es fes amb els orfes pobres i amb els captaires que vivien al carrer, i també amb les dones dels «rojos».

Comunió d'un grup de nenes al Somorrostro el juliol del 1946. Foto: Carlos Pérez de Rozas / AFB

Xocolatada oferta per les dones de l'Auxilio Social de Falange per a la primera comunió celebrada a l'església del Pi el 1941. Foto: Brangulí / ANC

Des de la porta de la capella improvisada a l'enorme edifici del Pavelló de Llevant, que s'havia habilitat com a asil de pobres i que quedava dalt del petit turó, es va veure arribar el cotxe del governador amb el seu seguici. Des d'allà es divisava la carretera de la Vall d'Hebron, que llavors encara no es deia així. De cop, a l'altura del camí de Sant Cebrià, va girar a la dreta, i finalment es va aturar davant les portes del pavelló. El governador va sortir del cotxe oficial i va entrar a la capella acompanyat del capellà. Les senyores el van seguir, clarament molestes pel retard i perquè el governador no venia amb el seu reporter oficial, i això volia dir que l'endemà les seves fotos no sortirien a la premsa, que els vestits cars i les mantellines espanyoles no lluirien fora d'allà i que el seu gest benèfic no quedaria registrat.

Els nens esperaven dintre del recinte. Els nois a un costat, repelats i nets, tots amb la mateixa jaqueta. Les nenes amb els cabells llargs pulcrament pentinats i recollits, i vestides amb una senzilla túnica blanca que havien d'agrair a les dones de l'Auxilio Social de Falange, que era la que organitzava l'acte per introduir els fills dels «rojos» en la religió cristiana. L'olor de càmfora inundava el recinte i les senyores es van tapar el nas amb el mocador.

Era la celebració de la primera comunió de cinquanta nens orfes i fills dels captaires asilats al Pavelló d'Horta. La Maria recorda que després de la cerimònia se'ls va oferir una tassa de xocolata; tot i que al mes de juliol a les senyores de Gallart i d'Alfarràs no els va venir de gust, les criatures la van devorar amb delit. El governador Correa va desaparèixer corrents al cap de deu minuts.

La Maria recorda aquell dia com un dels més bonics de la seva vida, encara que no hi pogués ser la seva mare per pentinar-la i recollir-li els cabells rebels, que haurien lluit molt millor amb aquella diadema de flors blanques aplegades al camp amb què anaven guarnides les nenes, totes iguals.

Pel Pavelló d'Horta hi varen passar entre 1942 i 1945 almenys 1.200 persones, en unes instal·lacions que estaven preparades només per a 400 persones

ARQUITECTURA

OSSEA
 PELUQUERIA

93 428 76 03
 C/DOMENECH I MUNTANER 2-10 LOCAL 1
 08035 BARCELONA

CERVESERIA
 QUATRE
28
MONTBAU

Carrer de la Lírica, 13 · 08035 Barcelona

CANSALADERIES

Embotits Ibèrics
 Formatges de qualitat
 Plats preparats (Casa Mas)

Galeries Montbau
 C/ Poesia, 1-3-5
 Tel: 93 428 16 86

FARMÀCIA - ORTOPÈDIA
MONTBAU

Maitte Pérez Sánchez

PLANTILLES - CADIRES DE RODES
 FAIXES - LLITS - BASTONS

Roig i Solé, 7 (al costat de Res. Vall d'Hebron)
 08035 BARCELONA
 Tel. 93 428 01 94 - 654 024 765
 e-mail: perez.sanchez1@cofb.net

BOCADILLOS TAPAS PLATOS COMBINADOS
Bar Restaurant

J5

Plaza Zurbarán, 1
 08035 Barcelona
 Tel. 93 428 38 44

Horario: de lunes a domingo de 6:30 a 24:00 h.

CARMEN

CANSALADERIA POLLERIA
ANGEL MARQUÉS 16

Montbau, territori Xukli!

Tel.: 932 37 79 79
 www.afanoc.org · www.lacasadelsuklis.org

nens amb **càncer**
 ASSOCIACIÓ AFANOC

50è ANIVERSARI DE LA CORAL SANT JERONI

Text per
MARIA PAÑELLAS I PÉREZ

Imatges per
ARXIU DE LA CORAL
DE SANT JERONI

Concert de Nadal
(15 de desembre del 2019)

Aquest any la nostra coral fa cinquanta anys, però la situació que vivim ens ha impedit celebrar el concert commemoratiu corresponent. De moment, doncs, aquestes línies són la millor manera de celebrar els anys que una entitat com la nostra ha dedicat al barri de Montbau.

L'any 1960 un grup de joves matrimonis amants de la música es van ajuntar per cantar i formar un cor parroquial, que aleshores assajava a l'adrogueria de Jordi Alemany, sota la direcció de Sebastià Turullols. L'any 1964, quan es va constituir la parròquia de Sant Jeroni, la coral ja participava en les celebracions religioses, col·laborava amb institucions benèfiques i havia estrenat els *Goigs de Sant Jeroni*, amb lletra de mossèn Ferran Palau i música de Sebastià Turullols.

Com que alguns cantaires portaven els seus fills a la secció infantil de l'Orfeó Gracienc, van pensar a crear un cor infantil a Montbau; sota la direcció del mestre Antoni Pérez i Simó. Aquest cor va començar la seva activitat l'octubre del 1965, i per la festivitat de sant Jeroni de l'any següent va estrenar l'*Himne a sant Jeroni*, amb lletra de mossèn Palau i música del mestre Pérez Simó. Els concerts de la Coral Infantil es feien amb regularitat i el Cor Parroquial hi participava, cosa que va fer pensar a crear una coral, i així va ser com, gràcies a l'esforç i a l'entusiasme per la música, a l'octubre del 1969 es va fundar la Coral Sant Jeroni de Montbau, sota la presidència d'Eduard Alemany i la direcció del mestre Antonio Pérez Simó.

Concert d'estrena de la Cantata Hebron, celebrat el 12 d'octubre del 1975 a l'església de Sant Jeroni de Montbau

PRESENTACIÓ PÚBLICA

El 28 de maig del 1970 la coral es va presentar al públic de Montbau amb una trentena de cantaires. Membre de la Federació d'Entitats Corals de Catalunya i del Secretariat d'Orfeons de Catalunya, la Coral Sant Jeroni va participar en el concert de commemoració dels 25 anys de direcció musical del mestre Pérez Simó, celebrat al Palau de la Música Catalana, i va actuar en diferents poblacions de Catalunya. En l'etapa més brillant la coral va arribar a comptar amb setanta veus, cosa que va donar peu a l'estrena de la *Cantata Hebron*, un poema de mossèn Ferran Palau, amb música d'Antoni Pérez Simó, que és una oda a la serralada de Collserola i a tota la zona del voltant que explica, a grans trets, la història de l'antic monestir de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron.

Aquella estrena va ser un regal de comiat, perquè tot seguit el mestre va anunciar que deixava la coral per motius de salut, cosa que va provocar un desencís entre els cantaires i va fer que alguns també abandonessin la coral. Durant els cinc anys següents la coral va tenir tres directors diferents, i els assajos van continuar amb l'esforç dels pocs membres que quedaven.

UNA NOVA ETAPA

A partir de l'any 1980, quan en va agafar la batuta Eduard Castell i Miró, que també dirigia altres corals, es van començar a fer concerts conjunts, a més dels tradicionals de final de curs, de Festa Major i de Nadal, amb cançons populars i religioses pròpies de les diverses diades.

L'any 1985, amb la incorporació de gent jove, va començar una nova etapa. En aquella època la Coral Sant Jeroni va arribar a tenir quaranta cantaires, cosa que va permetre millorar la tècnica i el repertori, que es va ampliar fins a més de 150 obres de tot tipus: música antiga, popular, renaixentista, nadales, etc., tant d'autors catalans com d'altres orígens.

Amb motiu de la celebració del 25è aniversari de la coral, en el concert de final de curs del juny del 1995 es va reestrenar la *Cantata Hebron*, aleshores en versió per a cor i petit grup instrumental.

El juny del 1996 la coral va oferir, com a peça principal, l'*Himne de Mendelssohn*, concebut per a cant coral, solista i orgue; la interpretació va anar a càrrec de la soprano Àngels Conde, acompanyada a l'orgue per Cristina Colomer i amb el suport de la resta de cantaires, sota la direcció d'Eduard Castell.

La Coral Sant Jeroni va compartir concerts amb corals de Montornès del Vallès, San Cugat del Vallès, Montgat, Granollers, la Roca del Vallès, Martorelles i altres llocs, i va fer intercanvis amb

corals de Burgos i del Brasil, alhora que ampliava el seu repertori amb cançons polifòniques i peces del folklore popular, els *Nocturns de Mozart*, recopilacions d'havaneres i fins i tot temes clàssics de música cinematogràfica, com els que va oferir en el Concert de Pel·lícules amb què va commemorar el 30è aniversari.

Els anys següents alguns cantaires van marxar del barri per diferents motius, fins que la formació va arribar a tenir tan sols divuit membres. Això, afegit a altres circumstàncies personals, va dur Eduard Castell a prendre la decisió de deixar la coral.

L'any 1960 un grup de joves matrimonis amants de la música es van ajuntar per cantar i formar un cor parroquial, que aleshores assajava a l'adrogueria de Jordi Alemany

POESIA

Estrena de l'Himne de Mendelssohn (juny del 1996)

COMENÇA LA INCERTESA

A continuació es va viure una època d'incertesa que es va allargar tres anys, fins que a finals del 2008 es va fer un esforç per incorporar noves veus i el barri va respondre, cosa que va animar Àngels Conde a assumir la direcció de la coral, en el benentès que farien un curs sabàtic per donar un caràcter nou a l'agrupació, amb l'objectiu de preparar el 40è aniversari amb peces de tots els períodes viscuts fins aleshores.

S'ha de remarcar que, per tal de poder oferir estils diferents, l'Àngels ha fet adaptacions de peces conegudes com ara *Boig per tu*, *Al·leluia*, *Maite*, *Em dones força* i d'altres, que han ampliat el repertori de la coral fins a més de 400 obres, que li permeten participar molt dignament en les trobades de corals de Barcelona i d'altres poblacions d'arreu de Catalunya.

També s'ha de destacar que, dins els actes commemoratius del 50è aniversari de la parròquia de Sant Jeroni, el juny del 2015 la coral va ser convidada a oferir un petit concert a la basílica de Montserrat.

La Coral Sant Jeroni, doncs, tornava a ser una formació dinàmica que compartia els concerts de final de curs i de Nadal amb altres agrupacions. Així mateix, va començar a participar en el projecte *Canta Gran*, que, promogut per l'Ajuntament de Barcelona, se celebra cada any a l'Auditori i agrupa més de mil veus.

Concert del 40è aniversari (21 de novembre del 2010)

Voldríem fer una nova crida als montbauencs, perquè tots plegats tornem a impulsar una entitat que vol ser una coral viva

CRIDA ALS MONTBAUENCS

El concert de Nadal del 2019 va ser l'últim que la Coral Sant Jeroni va oferir al barri, juntament amb la Coral de l'Associació Caliu i la Coral Ballooniana. Lamentablement, però, la incertesa que vivim en l'actualitat ha fet que la coral deixés els assaigs per preparar la celebració del 50è aniversari, cosa que ha fet que alguns cantaires pensessin a deixar la formació.

Per aquest motiu ara voldríem fer una nova crida als montbauencs, perquè tots plegats tornem a impulsar una entitat que vol ser una coral viva, adaptada als temps que li ha tocat viure i sempre oberta a rebre noves incorporacions que permetin a tots els cantaires continuar gaudint del cant coral i formar part de la dinamització artística i cultural del barri. Recordem que aquest any 2020 la Coral Sant Jeroni ha rebut la Medalla d'Honor de Barcelona pels cinquanta anys de dedicació a l'animació cultural del barri de Montbau.

CARRER POESIA

ELABORACIÓ ARTESANA I NATURAL

FORNERS PASTISSERS PUIG

Obrado Papi des de 1916

FORN MONTBAU (Obrador) C/ Àngel Marqués 14-18 93 428 26 86	FORN JOANIC C/ Escorial 6 93 284 95 71	FORN L'ESPLANADA PL/ Esplanada Montbau 1 93 427 57 25	FORN VALL D'HEBRON C/ Ventura Rodríguez 2 93 428 19 95
--	--	---	--

LA TEVA

Perruqueria

c/ Rubiò i Balaguer 83, botiga 6 - 08035 Barcelona - T 934 287 370

latevapelu
 Instagram. latevaperruqueria

LA

TERRASSETA

DE MONTBAU

menús tapes copes

C/roig i sole,31 · Tf 676 278 766

El teatre social és una eina que promou el protagonisme de les persones, facilita l'aprenentatge col·lectiu des de les experiències humanes i suposa un instrument per a la participació activa en la transformació de la realitat.

L'EXPERIÈNCIA DEL TEATRE SOCIAL

Text i imatge per
NÚRIA PLANCHART

Si busquem informació sobre el teatre social, veiem que és una eina de transformació molt poderosa que, en àmbits com l'educació i la intervenció socials, facilita la gestió i la resolució de conflictes de manera pacífica i per mitjà de la paraula.

Parlem amb Natalia Alfaro, que actualment és veïna de Montbau i que ha tingut interès pel teatre social des de ben jove. La voluntat de la Natalia d'acompanyar els altres a través de les arts i el foment de la paraula l'ha dut a cursar el màster de mediació artística per a la transformació social, la inclusió social i el desenvolupament comunitari, i també a participar en diferents projectes que li han permès acompanyar les persones en el seu procés vital.

La Natalia ens parla del que es coneix com a «teatre de l'oprimit» i del seu principal impulsor, Augusto Boal. Les tècniques utilitzades en les obres que s'ins-

criuen en aquest corrent teatral tenen com a objectiu transformar l'espectador en protagonista de l'acció dramàtica i, a través d'aquesta transformació, ajudar-lo a preparar accions reals que el condueixin al seu propi canvi o a l'alliberament. En aquestes obres, doncs, l'espectador com a subjecte passiu de la representació desapareix i passa a l'acció, de manera que forma part de l'escenificació i del desenvolupament de la trama. Aquest pas d'espectador passiu a espectador actiu és un paper que podem fer tots.

Les tècniques utilitzades en les obres que s'inscriuen en aquest corrent teatral tenen com a objectiu transformar l'espectador

Aquest trimestre passat la Natalia va fer un taller de teatre social a la Sala Polivalent. Amb la seva col·laboradora Mariana van formar un grup de nou dones. El taller va generar un espai de reflexió en què es va conversar sobre els temes que apor-

El grup en un assaig

El taller va generar un espai de reflexió en què es va conversar sobre els temes que aportaven les mateixes participants

CARRER POESIA

taven les mateixes participants, i a través d'aquest debat i aquestes reflexions es va generar la peça teatral. Finalment, l'obra creada a partir de les diferents aportacions personals, vivències, opinions, etc., és la que es presenta davant del públic, el qual, amb les accions facilitadores de les dinamitzadores, participa activament en l'obra que s'ha generat.

La Natalia subratlla la riquesa d'aquests espais i destaca que les persones que hi participen aporten temes relacionats amb les seves vivències i experiències quotidianes, que sempre són d'interès per als altres, ja que sempre es pot veure en l'altre allò que té a veure amb nosaltres. De fet, ens diu la Natalia, quan aquesta peça teatral es presenta al teatre i els espectadors-actors són persones d'un altre gènere o d'una altra edat, també es generen debats i lliçons que aporten transformació i creixement personal. Aquesta és la riquesa del teatre social.

SI EM PERDO BUSQUEU-ME A....

Text per
JOAQUIM GUTIÉRREZ GALMES

Fotografia per
JORDI CUXART

TREPITJAR SORRA A DOS MINUTS DE CASA

La sorra més propera, als camins de Collserola, autopistes de la passejada, pistes amples, també camins estrets i vistes. Vistes de Barcelona, del Vallès Oriental i de l'Occidental, i al fons Montserrat i el mar de reflexos encegadors.

CARRER POESIA

Caminant per la serralada del barri, per camins amples, som com drons que anem sense mirar a terra, amb la vista al cel meravellós, a voltes brut, sense que ens importi el que ens sosté, el sòl de sorra, pla, segur.

Quan ens endinsem per camins feréstecs, però, ja abaixem la vista per veure el que trepitgem, els camins que s'han format pel pas de torrents, d'animals, per l'evolució del bosc i per la nostra acció. A terra hi veiem els rastres dels sots furgats pels nostres veïns, els senglars, que de nit baixen a Montbau pel mateix motiu pel qual nosaltres pugem a Collserola de dia: per canviar d'aires buscant una zona d'esbarjo.

Tot i que la civilització ens vulgui separar de la sorra, del fang de després de la pluja, de la pols seca a l'estiu i de la pasterada de fulles a la tardor, sempre trepitjarem sorra, amb el filtre de mitjons, de sabates i, a ciutat, de ciment, de cables i de canonades, perquè la terra hi és, cobrint restes de possibles civilitzacions anteriors o d'ossos i pols dels incivilitzats que, com ara, també van existir en el passat.

Vistes de Barcelona des de Collserola

Recordo els espais grans que el barri tenia al principi, sense nom per als de Barcelona

Recordo els espais grans que el barri tenia al principi, sense nom per als de Barcelona, coberts d'arbustos o que eren descampats sense urbanitzar; avui els cobreixen edificis que també estan fets de la matèria que produeix la terra, però en la meva memòria segueixen sent les muntanyes dels westerns (la Pedrera), les curses a la plana (plaça Zurbarán), l'arribada al cim per veure si ve l'enemic (edificis nous de Benlliure / Roig i Solé). Records sense nostàlgia, instal·lacions noves, veïns nous que han sentit que la terra és més propera i que seguiran trepitjant sorra.

Collserola, la muntanya que ens acarona. A dos minuts de casa. Units per la sorra que fa terra.

AJUDA

*Text i fotografia per
NEUS MOYANO*

A LES FAMÍLIES DE MONTBAU

*Les dues activistes
de Montbau*

Uns quants veïns i veïnes del barri porten a terme la tasca de distribució d'aliments a Montbau des del Casal de l'església de Sant Jeroni.

Actualment el Casal de la parròquia de Montbau atén 27 famílies amb un total de 70 beneficiaris

CARRER HARMONIA

La Irene Cuadrado Asensio i la Mercè Monge Paiz són dues de les representants d'un grup de voluntaris que abans de la pandèmia estava format per nou persones, de les quals, per motius diversos, en queden actives sis.

Aquests mesos la seva tasca, tan important, s'ha modificat considerablement. Molts dels voluntaris són persones de risc i per tant no poden atendre les famílies com abans.

La relació amb les famílies també ha canviat. La Irene i la Mercè expliquen que abans aprofitaven les trobades per fer un seguiment de les necessitats dels usuaris, i que ara això, de moment, no ho poden fer.

Les necessitats del barri també han augmentat, i s'han afegit cinc famílies com a usuàries del banc d'aliments. Actualment el Casal de la parròquia de Montbau atén 27 famílies, amb un total de 70 beneficiaris.

Els usuaris els arriben a través dels Serveis Socials; per obtenir l'ajut, s'ha de demanar cita a la seva oficina del carrer Vidal i Barraquer.

El Casal distribueix fonamentalment aliments, sobretot producte sec, provinent de dos llocs: el Banc d'Aliments i la Unió Europea. Els productes de neteja i higiene els proporciona La Nau.

L'entrega d'aliments i productes es fa el primer dijous de cada mes al Casal Parroquial de Montbau.

Les condicions d'aquest servei són precàries per la manca de condicions materials, d'espai i de personal per oferir producte fresc. Però la Mercè i la Irene encaren el futur amb força i estan satisfetes de la tasca que porten a terme i la seva capacitat d'afrontar totes les adversitats que se'ls presenten.

Els usuaris els arriben a través dels Serveis Socials

Enguany, per raons d'higiene, el gran recapte de Nadal –en el qual el barri participa habitualment– no s'ha pogut fer amb productes d'alimentació. Tot i això, la parròquia va habilitar una bústia de recapte de diners dintre del recinte de l'església de Sant Jeroni, a nom de Càrites Parroquial, que va posar a disposició dels veïns perquè hi poguessin fer la seva aportació.

PLA DE BARRIS DE BARCELONA. LA IMPORTÀNCIA DE SER-HI

Fotografia per
QUENTIN BOUNIAS

*Barri del Raval,
Barcelona*

CARRER HARMONIA

Text de
CRISTINA PUIGDOMÈNECH DEL COSO

La ciutat de Barcelona la conformen 73 barris amb uns orígens històrics i una evolució molt diversos; tots, però, tenen elements que sumen per fer de Barcelona un bon lloc on desenvolupar el projecte vital del veïnat, on fer efectiu el dret a la ciutat en el sentit més ampli. Això no obstant, el desenvolupament asimètric d'alguns barris al llarg del temps ha generat desigualtats socioeconòmiques importants. Els últims anys, a més, malgrat la recuperació que assenyalen molts indicadors, les diferències territorials han augmentat.

Davant d'aquesta situació, el govern de la ciutat pren el compromís de treballar per reduir les desigualtats entre els barris en àmbits tan fonamentals com l'habitatge, l'espai públic, l'educació, la salut i la creació de condicions per a la millora de l'activitat econòmica. Per a això defineix accions que permetin aconseguir territoris resilients, que sumin les capacitats dels veïns.

En aquest context neix el Pla de Barris, que té com a objectiu principal reduir les desigualtats socials i territorials impulsant l'accés de tot el veïnat a la renda, als serveis, a la qualitat urbana i al benestar. El Pla de Barris pretén abordar els efectes negatius que es deriven de la concentració dels nivells de renda més baixos en aquells barris que pateixen uns dèficits urbanístics més acusats i on la qualitat de l'habitatge és menor. I pretén fer-ho aplegant la capacitat, els recursos i la legitimitat de l'Ajuntament amb la iniciativa, la creativitat i l'eficàcia de l'acció veïnal. Amb aquest criteri, el Pla de Barris vol incidir en quatre àmbits d'actuació estratègica: drets socials, educació, activitat econòmica i ecologia urbana.

Així, els principals trets del Pla de Barris, entès com a eina per abordar de manera integral i transversal les mancances de cada territori, són els següents:

- La dotació de recursos extraordinaris.
- La transversalitat de les actuacions, que ha d'implicar la col·laboració de diferents àrees de l'Ajuntament.
- La voluntat de col·laboració interadministrativa.
- L'empoderament veïnal, tant en la definició com en el seguiment i la gestió del programa.
- El reforç i el protagonisme de la xarxa associativa i d'entitats.
- La capitalització de l'experiència en els processos de transformació urbana a Barcelona i a Catalunya.
- El compromís d'avaluació i de rendició de comptes.

La primera fase del Pla de Barris (2017-2020) s'ha desenvolupat en un total de setze barris, distribuïts en tres eixos:

Eix Besòs: El Besòs i el Maresme, El Bon Pastor i Baró de Viver, La Verneda i la Pau i La Trinitat Vella.

Eix Muntanya i Turons: Les Roquetes, Sant Genís dels Agudells i la Teixonera, La Trinitat Nova i Zona Nord.

Eix Litoral: La Marina i El Raval Sud i el Gòtic Sud

El Pla de Barris 2017-2020, actualment en fase de tancament, ha dut a terme més de sis-centes accions per reduir les desigualtats. D'aquestes accions, un 68% incideixen en l'àmbit de l'educació i els drets socials, i inclouen millores en centres educatius, la incorporació de perfils professionals nous als claustres i més oferta educativa i de lleure.

Durant la crisi sanitària, i per contrarestar els efectes socioeconòmics de la pandèmia a les zones més afectades de la ciutat, el pla ha reorientat els recursos per atendre les noves necessitats que han sorgit. S'han creat oficines per ajudar a tramitar les ajudes, s'ha reforçat l'oferta cultural i de lleure per a infants i joves, s'ha fet formació per reduir la bretxa digital i s'ha impulsat l'alimentació saludable a través del lliurament setmanal de cistelles de productes frescos, ecològics i de proximitat i l'establiment de grups de treball.

Per facilitar l'accés a les ajudes que les diverses administracions han posat en marxa, el Pla de Barris ha habilitat set oficines d'acompanyament, adreçades a famílies, empreses i serveis.

El Pla de Barris també ha reforçat l'oferta cultural i de lleure per als més petits.

Per als joves i els adolescents s'han posat en marxa diverses activitats esportives, de lleure i de cultura a l'espai públic.

Per reduir la bretxa digital, el Pla de Barris es proposa millorar la cobertura i la xarxa

El Pla de Barris té com a objectiu principal reduir les desigualtats

CARRER

HARMONIA

wi-fi d'alta velocitat i fer que sigui d'ús lliure a tots els equipaments municipals dels barris inclosos al Pla de Barris.

Als barris de la Zona Nord, les Roquetes i la Trinitat Nova s'hi ha posat en marxa un pla pilot per fomentar els hàbits alimentaris saludables.

El Pla de Barris ha destinat més de 21 milions d'euros a actuacions per un habitatge digne.

El programa de rehabilitació del Pla de Barris disposa d'equips multidisciplinaris, compostos per arquitectes i treballadors socials, tècnics administratius i jurídics, que fan tasques d'assessorament i de revisió i redacció de documents, entre d'altres, per facilitar els processos de rehabilitació a les comunitats.

La segona fase del Pla de Barris de Barcelona (2021-2024) continua transformant la ciutat. Amb un pressupost de 150 milions d'euros, impulsarà accions que redueixin les desigualtats en àmbits com l'educació, l'ocupació i l'espai públic. Aquesta fase incorpora set barris més, després d'un estudi acurat dels indicadors. Així, el Verdum, Can Peguera, el Turó de la Peira i la Prosperitat (Nou Barris), el Carmel i Can Baró (Horta-Guinardó) i el Poble-sec (Sants-Montjuïc) s'afegeixen als setze barris de la fase anterior, que es mantenen amb dos nivells d'intensitat.

L'èxit del Pla de Barris i de les polítiques de transformació que proposa radica en la complicitat i la implicació dels veïns per implementar les accions als barris. Aquesta tardor ha començat el treball comunitari per concretar els projectes de la segona fase, que s'iniciaran el 2021. El nou pla impulsarà millores en educació, salut, habitatge, ocupació i qualitat de l'espai públic. A més, el vincle entre vulnerabilitat, sostenibilitat ambiental i emergència climàtica serà clau per dissenyar-ne les accions.

EL BARRI DE MONTBAU, EXCLÒS

El barri de Montbau va lluitar fermament per participar en la primera fase del desenvolupament del Pla de Barris; tot i així, i

malgrat tenir una renda més baixa que els barris del nostre Districte que hi van entrar, no vam tenir la possibilitat de beneficiar-nos de les inversions extraordinàries, destinades a millorar els serveis, la qualitat urbana i el benestar de tot el veïnat. Se'ns va dir que hi entrariem en la segona fase i hi vam confiar... Sobtadament, quan ens van comunicar que s'havia aprovat aquesta fase vam veure, amb una barreja de decepció, impotència i enuig, que en aquesta ocasió tampoc hi entràvem.

En les converses mantingudes amb la regidora del Districte, Rosa Alarcón, li hem fet arribar la nostra queixa més contundent per la decisió presa, que ens torna a excloure de la possibilitat de fer les inversions necessàries per millorar la qualitat de vida dels nostres veïns. Actualment seguim dialogant amb el Districte per aconseguir revertir la situació o aconseguir alguna inversió que ens compensi el perjudici derivat de la no inclusió de Montbau en el Pla de Barris.

Font de la informació: Ajuntament de Barcelona. Pla de Barris de Barcelona.

*Carrer Roig i Solé,
Montbau*

ZAPA RÀPID, UNA HISTÒRIA DE RESILIÈNCIA I COMERCÇ DE PROXIMITAT

Text per
ESTHER AGUILAR

Fotografia per
PAU AGUILAR

CARRER HARMONIA

En Fidel Aguilar fa trenta-un anys que regenta Zapa Ràpid, una sabateria situada a les galeries de Montbau, un petit local en què arregla, millora i en algunes ocasions fins i tot regala nova vida al calçat. És un negoci d'artesania, potser poc valorat o fins i tot desconegut, però que en els temps actuals hauria d'estar més de moda que mai. Aquest és un exemple de sostenibilitat, de reutilització de productes i béns fent-ne un ús responsable i conscient respecte al medi ambient.

Després de quatre anys d'experiència en un altre taller propi a Sant Genís, el barri veí, del qual és resident, el 1989 en Fidel aixecava la persiana del nou local, ubicat a les Galeries de Montbau, que en aquell moment van aplegar un eixam de petits comerços que donaven servei als veïns. Per desgràcia, avui només podem parlar de quatre, i Zapa Ràpid és un exemple de resiliència i supervivència.

ELS INICIS

El local actual de Zapa Ràpid, situat al costat de l'Hospital Vall d'Hebron, es va obrir, doncs, a la Barcelona preolímpica, en l'època que s'estava construint el Palau Municipal d'Esports i es projectaven els edificis per acollir els periodistes que havien de retransmetre a la resta del món els Jocs Olímpics de Barcelona 92. Era una època en què els clients eren fidels, donaven importància al calçat i el cuidaven fent-ne un bon manteniment. En els canvis d'estació les sabates per arranjar s'acumulaven a les estanteries i, tot i que el d'en Fidel no ha estat un negoci per fer-se ric, hi havia, com diu ell, «más faena».

En aquell temps els hàbits de consum eren diferents, les grans superfícies encara no havien aterrat a la ciutat, ni hi havia hagut l'explosió del mercat asiàtic de baix cost. Amb el pas dels anys, però, els clients van envellir i la fisonomia del públic va anar canviant. Aquest taller parla de noms propis, d'història, de tradició, però sobretot d'adaptar-se als nous temps.

ADAPTAR-SE O MORIR

En els darrers anys el món ha canviat molt, a vegades a velocitats que superen les nostres expectatives, però la capacitat de resposta és clau per a l'èxit. Adaptar-se o morir, que diuen. Per fer sostenible el negoci, doncs, en Fidel ha hagut de cercar nous productes i serveis.

L'auge de l'esport, i més en la seva ubicació, a prop de Collserola, l'ha dut a centrar part de la seva feina en el res-

Zapa Ràpid centra part de la seva feina en la reparació de calçat esportiu.

CARRER

HARMONIA

solat de calçat esportiu. Al taller on treballa aquest artesà sabater, els nous protagonistes són les sabates de córrer, les botes de muntanya, els peus de gat, etc.. Aquest tipus de productes tenen un preu elevat i, per tant, als usuaris els paga la pena arreglar-los per tal d'allargar-ne la vida útil.

Per poder oferir aquest nou servei, en Fidel ha buscat els millors proveïdors: Vibram, Michelin, Boreal, Andes i Cauchos Alba, entre d'altres, unes empreses que li proporcionen bon material i que, juntament amb una feina acurada, garanteixen un resultat de llarga durada i que satisfà els clients més exigents, els esportistes. I aquest sabater no es limita només a arranjar calçat, sinó que ha anat més enllà i ha creat un producte nou, només disponible sota comanda: les spartrek, unes sabbatilles d'espart personalitzades, amb sola de muntanya, dirigides a escaladors, que d'aquesta manera s'asseguren que aniran d'allò més còmodes en el seu recorregut.

El contacte directe amb el client i la voluntat de satisfer-ne les necessitats també han portat en Fidel a cercar la manera de reparar i fins i tot acomodar pròtesis per a persones amb mobilitat reduïda.

D'altra banda, sembla que en un taller com aquest només hauriem de parlar de sabates, però la veritat és que el tancament d'altres botigues de la zona ha dut en Fidel a ampliar l'oferta dels articles que té a la venda, que ara inclouen des de carregadors de mòbil i bombetes fins a navalles, carteres o paraigües. De la manca n'ha sabut fer virtut.

En Fidel compta amb quasi 400 seguidors a les xarxes.

UN NEGOCI AL DIA

A més a més, com que darrerament tot gira entorn de la digitalització, en Fidel no ha volgut quedar-se al marge dels nous temps i ha aterrat a les xarxes socials, en concret a Facebook i Instagram, on ja compta amb quasi 400 seguidors, entre clients i altres negocis del barri. Ser a les xarxes és una altra manera de fer xarxa i de posicionar el negoci a Google, el nou mapa del món.

I com que l'experiència de l'usuari és la base de la fidelització, el nostre sabater resilient ha renovat el disseny i la senyalització de la botiga, ha escurçat el temps de lliurament i ha incorporat l'eina Bizum, per facilitar el mètode de pagament.

Si aneu al carrer Poesia 1-5 coneixereu en Fidel, un home fet a si mateix que d'aprendre un ofici en va fer la seva professió. Al seu local hi trobareu solucions en forma de mitges soles de cuir treballat, l'olor a cola d'un ressolat i l'enginy per recuperar aquelles sabates que us han acompanyat per tants camins.

facebook.com/zaparapid
[@zaparapid](https://instagram.com/zaparapid)
zaparapidbcn@gmail.com

Hem parlat amb dos centres educatius de Montbau: l'escola de primària Baloo i l'institut d'educació secundària i batxillerat Narcís Monturiol.

VALORACIÓ DEL PRIMER TRIMESTRE

Text per AINA GARCIA **ALS CENTRES EDUCATIUS DE MONTBAU**

ESCOLA BALOO

A l'escola de primària Baloo es fa una valoració força positiva del desenvolupament del primer trimestre.

En primer lloc, tot l'equip docent té una visió molt optimista del curs, i hi ha hagut molta col·laboració de tots els implicats en el funcionament de l'escola: tant de l'equip docent mateix com de tots els alumnes, des de parvulari fins a sisè. El confinament va ser bastant dur per a molts dels alumnes, que van tornar a l'escola amb moltes ganes de veure tots els amics i amigues, els professors i professores, i també amb ganes d'aprendre, de jugar... Va ser una gran retrobada.

En segon lloc –igual que ha passat a l'institut Narcís Monturiol–, s'han hagut de fer moltíssimes redistribucions i adaptacions per a la bona marxa de l'escola, ja que la normativa del Departament d'Ensenyament canvia gairebé cada dia.

ORGANITZACIÓ DE L'ESCOLA

Pel que fa a la distribució de les classes, a l'escola Baloo s'han pogut deixar gairebé totes com abans, cada curs a la seva aula, però en dos cursos hi havia 26 alumnes i per complir la normativa els han hagut de dividir en dues aules. Per poder-ho fer, s'ha hagut de recórrer a les aules comunes, com la d'informàtica o la d'anglès. Dins les aules, els grups bombolla seuen en taules de 4-6 persones, ja que és important que els alumnes puguin tenir relació entre ells com a grup. En relació amb les joguines dels més petits, es va haver de fer una inversió més gran que habitualment, per aconseguir que tothom tingués joguines sense haver de compartir-les amb les altres classes.

Pel que fa a l'organització dels docents, també s'hi han hagut de fer alguns canvis, i les assignatures d'anglès, educació física, plàstica i música s'han hagut de reorganitzar; de fet, no ha estat possible

incloure la música en l'horari dels alumnes, mentre que plàstica i educació física s'han distribuït per trimestres. Aquest canvi ha comportat la introducció d'activitats noves; per exemple, la mainada que durant un trimestre no pot fer educació física surt un cop a la setmana a passejar per la muntanya. Aquesta activitat es mantindrà quan es puguin deixar d'aplicar les mesures extraordinàries per contenir la pandèmia.

L'esbarjo –«l'hora del pati»– s'ha hagut de dividir en dos torns per als diferents cursos: primer, segon i tercer per una banda, i quart, cinquè i sisè per una altra. Cada curs té una part diferent del pati cada dia, i així els grups bombolla no es barregen.

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

Les activitats que es fan fora de l'escola, com les colònies, el viatge de final de curs, les excursions, les visites, etc., no s'han anul·lat. De fet, hi ha alguns cursos que ja han anat de colònies: l'escola va aconseguir que els diferents grups bombolla poguessin anar a les cases de colònies sense trobar-s'hi amb cap altra escola.

D'altra banda, s'ha de preparar el viatge de final de curs, que és una activitat que els alumnes de sisè mereixen fer i que uneix molt amb els companys, a part que s'ho passen molt bé, i l'equip directiu està fent tot el possible perquè es pugui mantenir. El problema, però, és que durant aquest curs no es poden fer les activitats que s'organitzaven per guanyar diners per pagar-lo (paradetes per al berenar, col·laboració de les famílies, etc.), i encara està per veure si al final es podrà subvencionar el viatge.

Pel que fa a les activitats extraescolars, no ha estat fàcil mantenir-les. Al principi s'hi barrejaven els grups bombolla, però, com que la normativa va canviar, s'han intentat fer per cursos, perquè no es barregin aquests grups. Això ha comportat que algunes classes no tinguessin prou alumnes per a una activitat determinada i que, per tant, no la poguessin fer. En aquests casos, els alumnes han hagut de triar-ne una altra.

Finalment, durant el primer trimestre a l'escola Baloo es van haver de confinar tres classes: quart, cinquè i P5. De tota manera, encara que els alumnes fossin a casa, els professors els van anar acompanyant i ajudant a fer les tasques; així, van fer dues videotrucades al dia, una al matí, per explicar la tasca que havien de fer aquell dia, i una altra a la tarda, per saber com els havia anat.

INSTITUT NARCÍS MONTURIOL

En el cas de l'institut de secundària Narcís Monturiol, tot i que els alumnes també hi van tornar amb ganes de retrobar-se, costa molt complir-hi la normativa.

Tant l'equip directiu com el professorat reben molta pressió, i els ha resultat molt difícil reorganitzar-ho tot en el poc temps que han tingut per fer-ho. S'han hagut de canviar moltes coses, com l'aforament de les classes. Això ha suposat passar de dues línies per curs a tres. El problema ha sigut que el Monturiol és un institut molt petit i no hi havia espai per distribuir-hi tots els alumnes, així que han hagut d'utilitzar espais comuns com ara la biblioteca, la sala d'actes, els laboratoris, etc., i també despatxos dels professors, per convertir-los en aules.

Per evitar que a l'hora del pati es barregin els diferents cursos, primer d'ESO surt al jardinet del davant, segon i tercer d'ESO comparteixen les diferents parts del pati, i quart d'ESO va a la plaça de la parròquia.

MANERES NOVES DE TREBALLAR

A part de la reorganització de l'espai, també s'ha hagut de reorganitzar la manera de treballar a classe: ja no es poden fer treballs en grup, els alumnes seuen en taules individuals, en moltes assignatures es fa un ús exclusiu de les tauletes i els llibres digitals, i els treballs s'entreguen per mitjà de plataformes digitals (Classroom, Moodle...). L'equip docent també s'ha hagut de reorganitzar i ha calgut establir clarament quins professors i professores entren a cada classe.

Per desgràcia, l'institut Narcís Monturiol ha hagut de cancel·lar tots els viatges, molts dels projectes, algunes excursions... També s'hi han hagut d'organitzar les assignatures optatives d'una manera diferent. En primer lloc, ja no són «optatives». En el cas de quart d'ESO, s'han distribuït per classes, és a dir, s'han fet tres classes diferents en funció de l'orientació acadèmica dels alumnes: una classe per als de ciències, una altra per als de lletres i una tercera classe per als de cicles, i les optatives s'han repartit amb aquest criteri. Això ha suposat un canvi radical en l'organització dels docents.

En resum, podem dir que les escoles del barri han hagut de fer uns esforços importants per poder mantenir les classes presencials, i que en aquests esforços hi ha participat tota la comunitat educativa; pares, mares, alumnes i personal del centre.

AGENDA D'HIVERN 2021

Inscripcions al formulari online i pagament per transferència - contacteu amb la sala polivalent a aleix.porta@progress.com.

Totes les activitats presencials es fan a la Sala Polivalent de Montbau si no s'indica un altre lloc i són gratuïtes a excepció de les que indiquen el preu.

TALLERS					
TALLER	EDAT	TALLERISTA	PREU	HORARI	DATES
IOGA TARDA	adults	Mabel Ramos	31,68€	dimecres 17:30h	20/01 a 10/03
ESCRIPтура CREATIVA	adults	Carmen Simón	38,02€	dijous 17:45h	21/01 a 11/03
ENGLISH THROUGH GAMES	6 a 9 anys		25,34€	dilluns 17:45h	18/01 a 15/03

CÀPSULES			
ACTIVITAT	EDAT	DATA	ORGANITZACIÓ
PAISATGES D'HIVERN. TALLER ONLINE D'ART INFANTIL (ELVIRA MULLEVA)	5 a 8 anys	22/01 divendres 18h	Sala Polivalent
VÒLEI PER A JOVES	de 16 a 18 anys	26/02 divendres ?h	PAC

PROPOSTES CULTURALS				
ACTIVITAT	EDAT	DATA	ORGANITZACIÓ	LLOC
FEM L'ANIMAL	tots els públics	23/01 dissabte 11h	Econimbus	Montbau
ESCAPADA AL VERGER DE CAN LLONG	tots els públics	27/02 dissabte 11h	Grup ATRA	Antic Merendero de La Manyà
AUDIOCONTES	tots els públics	de 18 al 15/03	Col·laboració amb CC Guinardó	Diversos punts de Montbau

CONCERTS		
ACTIVITAT	DATA	EDAT
JOAN TEROL TRIO	08/01 20h	tots els públics
HELENA CAMPS	12/02 20h	tots els públics
JAUME VILASECA TRIO	12/03 20h	tots els públics
CABARET SENGLAR	per determinar	tots els públics

EXPOSICIONS		AULES D'EXTENSIÓ UNIVERSITÀRIA	
TÍTOL	DATA	TÍTOL	DATA
CINC ANYS D'HISTÒRIA DELS DIABLES DE MONTBAU	gener	BIRMÀNIA, EL REGNE DEL SOMRIURE ETERN	19/01
MIRADES	febrer	LA RECUPERACIÓ DE L'ÓS BRU AL PIRINEU 1996 - 2020	02/02
		L'HUMOR A LA MÚSICA CLÀSSICA	16/02
		DONES DE POSTGUERRA	02/03

AEEF		
TÍTOL	HORARIS I DATA	EDAT
PUNTES DE COIXÍ	dimarts i dijous 11 -13h	adults
CATALÀ A L'AEFF (filòloga Antònia B.)	pendent de programar	adults
TALLER DE MEMÒRIA	pendent de programar	adults
TALLER DE MUSICOTERÀPIA	pendent de programar	adults
IOGA	dilluns 15:30h i 17h nou taller 08:15h	adults

LA CORAL SANT JERONI DE MONTBAU I L'AMICAL BRIGADES INTERNACIONALS REBEN LA MEDALLA D'HONOR DE BARCELONA

La Medalla d'Honor de Barcelona no és pas poca cosa: va ser l'any 1997 quan es va començar a donar a persones o entitats que, per la seva tasca professional i social, són referents de la cultura, la defensa dels drets i les llibertats de la ciutadania i els valors cívics de la ciutat.

enguany, un any difícil com pocs, cinc medalles de l'àmbit de la ciutat s'han atorgat a entitats que han lluitat activament contra la pandèmia, i vint han distingit entitats i col·lectius compromesos amb tasques no menys rellevants, inserides en el camp de la pedagogia, la integració, la promoció artística, la memòria col·lectiva o la lluita veïnal. I és així com han estat merescudament guardonades dues entitats del nostre districte, Horta-Guinardó: la Coral Sant Jeroni de Montbau i l'Amical Brigades Internacionals.

Enhorabona i gràcies pel vostre esforç incansable!

EL COL·LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA INAUGURA UNA EXPOSICIÓ SOBRE L'ARQUITECTURA DE MONTBAU

El proper mes d'abril el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya inaugura una exposició a la seu de la plaça Nova número 5. Es tracta d'una exposició gratuïta que mostra documents dels fons del COAC relacionats amb diferents arquitectes que van participar en el disseny del nostre barri: Subías, Giráldez i López Iñigo, Antoni Bonet Castellana, Josep Soteras, Manuel Baldrich, Joan Bosch Agustí, Vayreda i Montsió. Tots aquests documents es conserven a l'arxiu que custodia el COAC, on van arribar per donació dels arquitectes.

A més dels plànols dels arquitectes, a l'exposició s'hi presenten fotografies del barri corresponents als anys de la seva fundació, obra de fotògrafs com ara Oriol Maspons, Català Roca, Joan Martí i Helena Castro, així com fotografies contemporànies de Manolo Laguillo. No us la perdeu, és una bona manera de celebrar els nostres seixanta anys.

ELS PREMIS D'HORTA-GUINARDÓ JA TENEN GUANYADORS

Aquests dies nens i nenes, pares i mares, amics i amigues comparteixen la joia i l'orgull de l'equip tècnic de l'AFANOC (l'Associació de Familiars i Amics de Nens Oncològics de Catalunya). El dijous 19 de novembre l'Associació va ser un dels tres guardonats pel Districte d'Horta-Guinardó. El premi se li va atorgar en reconeixement al seu suport integral a les famílies de La Casa dels Xuclics, un projecte que ja fa nou anys que va començar a allotjar, en 25 apartaments individuals, famílies amb nens amb càncer que havien de desplaçar-se a Barcelona des del seu lloc d'origen per al tractament.

Un altre dels guardonats va ser José Antonio Martínez Bayo, atleta dues vegades campió d'Espanya en la modalitat de 1.500 metres en pista coberta, que malauradament va rebre el premi de manera pòstuma. El seu mèrit va més enllà d'una trajectòria esportiva extraordinària: Martínez Bayo també va contribuir a tirar endavant el projecte de la Campa de la Vall d'Hebron, 11.600 m² d'espai verd per fer-hi esport, del qual els veïns poden gaudir des de començaments d'any.

L'altre guardonat pels premis Horta-Guinardó va ser el projecte Radars Guinardó, per la seva contribució a la millora de la vida social i col·lectiva del districte. L'objectiu de l'entitat no és un altre que ajudar les persones grans, que són bona part de la població, perquè puguin continuar fent la seva vida al barri gràcies a la creació d'unes xarxes solidàries en les quals pot participar tothom.

Rosa Alarcón, regidora del Districte d'Horta-Guinardó, i Max Zañartu, president del Districte, van ser els encarregats de lliurar tres diplomes ben merescuts. L'emoció del lliurament dels premis en viu, però, haurà d'esperar. Com que enguany la pandèmia de la covid-19 ha impossibilitat entregar-los presencialment, s'ha decidit que es farà de manera conjunta amb els pròxims guardonats, els de l'edició del novembre del 2021.

EL CARRER DE VAYREDA ACULL LA SEGONA RESTAURACIÓ DEL CAPRITX DE MONTBAU

Els Jardinetes de Carles Soler – per a molts, El Capritx de Montbau – han estat reparats durant el mes de novembre. L'Ajuntament de Barcelona ha dut a terme una nova restauració del conjunt escultòric construït per en Carles Soler, cèlebre veí del barri.

Els més de cent metres de filigrana en pedra van ser restaurats per primera vegada l'any 2011, quan van afegir-se algunes plantes i van restituir-se i consolidar-se les parts que havien estat malmeses pel temps i els anys. Aquesta vegada ha estat necessari consolidar els murets de pedra, reparar algunes escultures i plantar noves jardineres.

A més, els operaris de l'ajuntament han protegit el talús amb malles metàl·liques per evitar futures esllavissades. No patiu: poc a poc, les hores vestiran les xarxes avui nues.

ES POSA EN MARXA EL NOU PLA D'ACTUACIÓ MUNICIPAL

*La Mercè Monge
recollint el premi*

*Francesc Català-
Roca, la façana
del COAC*

*Escultura de
Carles Soler*

*Entrega del diploma
a AFANOC*

L'Ajuntament de Barcelona obria el mes de desembre amb la publicació del Pla d'Actuació Municipal (PAM) 2020-2023, en un protocol extraordinari que té l'objectiu d'ajudar a afrontar tan bé com sigui possible la crisi social, sanitària i humanitària actual. Podeu consultar totes les accions previstes per al Districte al web de l'ajuntament; resumim aquí, això no obstant, les principals actuacions previstes per a Horta-Guinardó:

- Ajudar a l'activació econòmica, l'ocupació i el comerç de proximitat.
- Fer l'estudi i l'avantprojecte de la tercera fase de la cobertura de la ronda de Dalt entre la Llosa i el carrer de l'Harmonia, per millorar la connexió entre Montbau i la Vall d'Hebron.
- Impulsar el Pla Integral d'Espai Públic i el Pla de Mobilitat per als Vianants, per fer els carrers i la resta d'espais més accessibles per als veïns del districte.
- Continuar l'execució del Pla de Barris a la Teixonera i Sant Genís dels Agudells; això inclou, entre altres actuacions, la construcció d'una escola bressol i la rehabilitació de la Bòbila a la Teixonera.
- Millorar les condicions dels habitatges del Districte, en especial al passatge de Sigüenza (al Carmel), on és necessari enderrocar pisos afectats per problemes estructurals i reubicar els veïns.
- Millorar els mercats municipals. Això inclou, per exemple, remodelar el Mercat d'Horta, acabar les obres del Mercat del Carmel i urbanitzar l'entorn del Mercat de la Vall d'Hebron.
- Reformar els espais públics i el paisatge urbà, començant per la reurbanització de la Font d'en Fargues, la Clota i el carrer Vayreda-Harmonia, així com el tancament, per preservar-lo millor, de l'espai museístic del cim del turó de la Rovira.
- Adaptar l'espai públic a les necessitats de la ciutadania portant a terme projectes sorgits del consens ciutadà, com és el cas de la remodelació de l'àmbit de Juan de Mena i el carrer de Praga (el projecte arquitectònic s'executarà tan aviat com l'Ajuntament disposi de la inversió necessària).
- Recórrer al consens ciutadà per impulsar la creació de nous equipaments cívics, com ara casals per a la gent gran i l'espai esportiu del carrer Sardenya, ben bé al costat de l'Escola de les Aigües.
- Implantar el nou Pla de Barris del Carmel i Can Baró, que, mitjançant la implicació activa de la població, ha de permetre prendre mesures per reduir les desigualtats socials, impulsar polítiques adreçades als col·lectius més vulnerables i afavorir la participació, entre d'altres.

Si voleu saber més detalls del PAM, en trobareu informació exhaustiva en aquest enllaç:

https://ajuntament.barcelona.cat/transparencia/ca/accio-de-govern/#represa_PAM.

Su Pastel
ARREGUI

c/ Armonia, 4 · Montbau · Tel. 93 428 22 36

**SOM L'AGÈNCIA DEL BARRI
T'AJUDEM A VENDRE O LLOGAR EL TEU PIS**

venda \ lloguer
administració de finques

Assessors
serveis immobiliaris

931 896 434

assessorsbcn.com

La Laminera
Restaurant

**CARPINTERIA - EBANISTERIA
MONTBAU, S.L.**

Armarios de cocina
Puertas blindadas
Puertas interiores
Persianas
Todo tipo de dormitorios
Especialistas en parquet flotante

B-65217630

EXPOSICIÓN Y VENTAS: C/ Sinai, 14
C/ Armonia, 6 - Tel. /Fax 93 428 02 02 - 08035 BARCELONA

FABRICACIÓ DE TOT TIPUS DE FINESTRES
Tancaments metàl·lics
Persianes, mosquiteres, reixes
Motorització
Mampares de bany

Oficina/Taller: L'Harmonia, 11
08035 Barcelona
www.sanklar1.com
sanklar1@gmail.com
Tel: 93 428 29 52

ESPLANADA 7
Llibres i papers

C/Pla de Montbau,7
Telèfon i Fax: 93 428 09 96
montbaupapers@gmail.com

BENLLIURE 15
Llibres i papers

C/Benlliure, 15
Telèfon: 93 428 21 04
Fax: 93 428 09 96
montbaupapers@gmail.com

Fotocòpies-Escàner
Impressions (JPG/PDF):
des de pen drive/correu electrònic
Enquadernacions en espiral
Plastificacions-Fax
Objectes de regal
Treballs d'impremta

BÚSTIA OBERTA

Text per
ALEIX PORTA ALONSO

LA PARTICIPACIÓ EN CULTURA

Fotografia per
NARCÍS SERRATS MATA

La cultura sovint és presentada com un luxe. Però sense sensacions ni idees el cervell emmalalteix.

Quin és l'espai per a la cultura als nostres barris? Durant els quatre anys que he exercit com a responsable de la Sala Polivalent de Montbau he tingut temps per reflexionar sobre el paper dels equipaments culturals de proximitat, i vull aprofitar l'oportunitat que em brinda el Ressò per compartir els meus pensaments, ara que m'he desvinculat professionalment tant del barri com d'aquest projecte per donar pas a nous reptes.

La cultura és un concepte escàpol i cadascú se'n fa la definició que més l'afavoreix. És tradició i és progrés, individual i col·lectiu, feina i afició, idea i acció... És un sac en el qual entra de tot (música,

arts escèniques, arts visuals, xerrades, dansa, filosofia, lectura, cinema..., amb tots els gèneres i subgèneres que pugueu imaginar). Una de les que a mi m'han servit des de fa temps és d'Ortega i Gasset, que, parlant de Goethe, la definia com la taula de salvació a la qual s'aferra un naufrag.

La cultura sovint és presentada com un luxe; com deia Confuci, si hem de triar entre donar pa o llibres, potser el pa és més necessari i urgent. Però si quan hi ha gana l'estómac rugeix, sense sensacions ni idees el cervell emmalalteix. Ho hem comprovat en aquest experiment social que ha sigut el confinament, durant el qual

Des del meu punt de vista, la cultura no s'entén com un procés individual, sinó com una acció compartida, participada.

s'han disparat les angoixes i les depressions. Les causes són múltiples (aïllament, solitud, sedentarisme), però l'exclusió social i cultural n'ha sigut claríssimament un factor determinant.

D'aquí que la gent que fa cultura, que la produeix i hi milita, l'hagi reclamat com a bé essencial. I això es va aconseguir..., fins que una segona onada va tornar a fer algunes essències més essencials que d'altres. Però, i el públic? I la ciutadania?

LA CULTURA COM A TAULA DE SALVACIÓ

Que la cultura sigui la taula de salvació d'un naufrag significa que, quan la vida ens ho posa difícil, busquem l'expressivitat i les idees amb avidesa, amb fam. Algunes persones escriuen, d'altres canten o ballen, i quasi tothom escolta, llegeix i mira per plorar, riure, pensar, consolar-se, evadir-se o revoltar-se. I aquestes accions, encara que tinguin un vessant individual, no existirien sense la transmissió d'idees, tècniques, exhibicions i relacions. D'aquí que, des del meu punt de vista, la cultura no s'entengui com un procés individual, sinó com una acció compartida, participada.

Per això la cultura d'un equipament de barri no pot separar els professionals i els artistes del públic tal com es distin-

geix entre conductor i passatgers o entre cuiner i comensals. El públic no és un autòmat dotat de cames per assistir a un acte, de cartera per pagar-lo i de mans per aplaudir-lo, i l'artista no pot baixar d'un ovni, exhibir-se i tornar a enlairar-se. És clar que sempre hi haurà els moments d'exhibició, però cal no oblidar l'abans, el després i el com: com es fan les demandes, com s'elaboren i organitzen les propostes, quina recepció tenen i, finalment, quin pòsit deixa la transmissió cultural. Aquesta és la diferència entre tractar els assistents com a usuaris o com a participants. El participant és actiu, propositiu i reactiu. La cultura, doncs, és debat entre idees, persones i llenguatges. Com diu Marina Garcés, és pregunta i és resposta alhora. Tornant al naufrag: què és el que ens fa viure?

Aquests punts cardinals han guiat la tasca d'aquests anys a la Sala Polivalent i estic segur que ho seguiran fent ara que jo no hi seré. Perquè cal cobrir les necessitats culturals i combinar-les amb les altres peces properes, entenenent la cultura com un puzzle col·lectiu que fa de la necessitat virtut. A vegades cal aportar públics, d'altres continguts, d'altres aliats, d'altres contrapunts. Sense oblidar que els vincles que s'estableixen durant el procés creen relacions que, en el cas específic de Montbau, tenen l'objectiu de fer bons veïns, fer barri.

Però aquesta perspectiva ha de ser compartida i discutida de manera democràtica, perquè és el fonament de la cultura com a dret. En altres paraules, la ciutadania ha de conèixer les polítiques culturals, ha de contribuir a establir-les i decidir-les, perquè ens ajuden a viure. El barri ha d'exigir més i millors instruments culturals, tal com és exigent en urbanisme, mobilitat i salut. Aquesta és una proposta general, no una invitació a perseguir els tècnics i els funcionaris que fan mans i mànigues per aconseguir recursos i fer que les coses surtin bé. Tampoc vol dir exigir edificis nous i llampants que després no tenen diners per programar la presència d'artistes amb un mínim de dignitat. La ciutadania ha d'entendre que la reforma d'una plaça, o un edifici nou, té un cost quaranta vegades més alt que el pressupost d'un equipament per a un any, per posar un exemple, i que una pessigada a una constructora pot duplicar el pressupost d'un equipament, cosa que permet dignificar els salaris i els caixets de professionals i artistes. Parlar de tot això també són drets i també és barri, i preguntar-se per què acceptem certes situacions també és cultura i és política.

Aleix Porta a la Sala Polivalent de Montbau

La Sala Polivalent comença una nova etapa amb un nou projecte i un nou equip. El barri i el món que tenim al davant també és nou, d'alguna manera, amb riscos de naufragi a l'horitzó. Veïns de Montbau, aferreu-vos a la Sala.

*Aleix Porta Alonso,
Responsable de la Sala Polivalent de Montbau
del setembre del 2016 al novembre de 2020.*

FES QUE EL BARRI CREIXI

Volem aprofitar també per dir que, quan tornem a la normalitat, serà molt necessari que donem suport al teixit comercial de Montbau. És important que anem a comprar als establiments del nostre barri, perquè els caldran la nostra ajuda i col.laboració de tothom; ells en altres moments han ajudat al barri i ara cal que els tornem el favor.

L'AVVM dona suport a la seva tasca, que és necessària pel benestar del nostre barri tant en el present com en un futur, perquè sense comerç no hi ha barri.

associacioveïnsmontbau@gmail.com
www.veïnsmontbau.org

VEÍ, VEÏNA, ENS POTS AJUDAR?

Com pots tenir cura de les persones grans que viuen a la comunitat de veïns i veïnes davant la COVID-19?

Gràcies!

- 1** Segueix totes les recomanacions higièniques i evita el contacte físic. Protegeix-te tu per poder protegir els altres. Si tens símptomes o ets col·lectiu de risc, queda't a casa.
- 2** Facilita el teu telèfon als veïns i veïnes. Pots trucar les persones grans perquè se sentin acompanyades en aquests moments difícils.
- 3** Pregunta'ls si necessiten ajuda. No hi tinguis contacte físic: truca'ls o queda't a la porta deixant un metre de distància.
- 4** Aprofita els teus desplaçaments imprescindibles per fer els encàrrecs necessaris de les persones que no es poden desplaçar.

Si detectes una situació d'emergència o d'elevada vulnerabilitat:

936 197 311

SERVEIS SOCIALS
radarsgentgran@bcn.cat

RADARS
Fem front amb les persones grans

Ajuntament de
Barcelona

XARXA DE SUPORT MUTU SANT GENÍS MONTBAU

Ets o coneixes a alguna persona gran o vulnerable que no pugui sortir al carrer ?

A Sant Genís i Montbau ens organitzem per anar a fer la compra i per ajudar a les nostres veïnes!

TRUCA'NS O ENVIA'NS UN WHATSAPP

606 34 55 53
655 97 10 25
637 77 68 10

Vols ser voluntària? contactans i t'afegirem al grup

Sala Polivalent de
Montbau

**Diablers de
Montbau
5 anys
d'història**

Del 19 de desembre
al 25 de gener

C/ Domènech i Montaner 3
Tel. 93 428 55 69
spmontbau@gmail.com

Montbau

**EXPOSICIÓ
FOTOGRAFICA
A CÀRREC DE
DIABLES DE MONTBAU**

Districte
d'Horta-Guinardó

Ajuntament de
Barcelona

Ressò de Montbau és un projecte que neix de la voluntat de cohesionar el barri a través d'una publicació col·lectiva. Una revista que ens faci redescobrir el nostre barri, que parli sobre les nostres veïnes i veïns, els nostres orígens i la nostra cultura. Aquesta publicació es redacta i pren forma de la mà d'un grup voluntari de veïnes i veïns obert a tothom que vulgui ajudar a fer créixer el projecte. Contacta amb nosaltres per participar a info@resso.cat i segueix-nos a les nostres xarxes [@ressodemontbau](https://www.instagram.com/ressodemontbau)

ressò d'escenes de carrer

Sens dubte ha estat, i segueix sent, gràcies a tota la seva gent, veïns i veïnes i comerciants, que Montbau no ha perdut la seva essència i personalitat ni el seu esperit lluitador i reivindicatiu.